

יעמוד אהרן

שמי אהרן. המעשה שלי אירע לפני הרבה שנים, ביום חמישי אחד מימי ספירת העומר. באותו יום, בעודי יוצא מהבית לכיוון בית הכנסת, הנה אני חש בחשק עצום לעלות לתורה. נכנסה בי מין תשוקה אדירה לקבל עלייה, דווקא היום. זה היה כל כך חזק, שהתחלתי לחשב לאן כדאי לי ללכת: לבית הכנסת שבו אני מתפלל בדרך כלל, לא אלך היום, כי לא מזמן קיבלתי שם עלייה. אלך לבית כנסת אחר, ושם, כך אני מקווה מאוד, יסכימו לתת לי.

בהגיע זמן קריאת התורה, הגבאי מתחיל לחלק את העליות, והנה נשמע קולו בבידור: "יעמוד אהרן בן יעקב". קמתי בהתלהבות ועליתי לברך על התורה בשמחה ובהתרגשות. האנשים מסביב נראו תמהים. הם לחששו ביניהם לחישות רמות, שלא יכולתי להתעלם מהן. הבנתי שאירע כעת משהו מסעיר, שאיני מודע לו.

אחרי התפילה שאלתי את הגבאי: "מה פשר הרעש שהתעורר בקהל כאשר עליתי לתורה?" ענה לי הגבאי: "כאן בבית הכנסת, יש תקנה, שבימי ספירת העומר אין נותנים עלייה למי שמסתפר אחד מהמתפללים הקבועים, שרגיל להתכבד בעלייה לתורה מדי פעם, שם לב שמפסח לא קוראים לו לעלות לתורה, וזאת מפני שהוא מתגלח בימים אלו.

בשבוע שעבר ראה אותו אדם שזהו עניין שיטתי, והוא דפק על השולחן ואמר: 'זהו. אני כבר לא בא להתפלל אתכם!' כאשר בירר הרב על מה ולמה יצא הקצף, ענה האיש במרידות: 'זה מפני שאינכם קוראים לי לעלות לתורה!'

אמר לו הרב: 'יתבוא ביום חמישי הבא, ותקבל עלייה'."

את המשך הסיפור הבנתי בעצמי: הגיע אותו יום חמישי, הגבאי יודע שעליו לקרוא לאותו יהודי, אשר שמו גם כן אהרן בן יעקב, ובדיוק באותו יום אני מקבל חשק בלתי מוסבר לעלות לתורה, רצון כזה שמעולם לפני כן לא היה לי, וגם מאז ועד היום, איני זוכר תחושה כזו. זאת בשביל שאחשב את דרכי ואגיע בדיוק לאותו בית כנסת, וברגע שהגבאי יקרא בשמו של אותו יהודי, אשמע את שמי, ובלי שהיות אעלה לתורה.

הקהל לחשש ותמה, איך ייתכן שבשעה שקוראים ליהודי אחד, עולה יהודי אחר. חשתי אי נעימות אחרי ששמעתי את המעשה, משום שלא רציתי לעלות על חשבון יהודי אחר. אחרי התפילה ניגשתי לאותו ר' אהרן כדי לבקש ממנו מחילה. "אתה לא צריך לבקש מחילה", הרגיע אותי ר' אהרן, "לשנינו אותו שם, וזו זכותך המלאה לעלות לתורה, כשאתה שומע את שמך".

שאלתי אותו אם יש לו שם נוסף, וזה ענה: "כן. לא עדכנתי את הגבאים, ששמי המלא הוא אהרן מרדכי בן יעקב".

ראו מה גפלאים דרכי השם, שהגבאים לא קראו בשמו המדויק של היהודי, כדי שאני אעלה לתורה במקומו, וכך תישמר התקנה המיוחדת לאותו בית מדרש, כפי שנהגו בו מאז שנתייסד לכבוד שמו יתברך.